

Nevěděl jsem, co je to za smrad... za smrad... A tak jsem hledal, odkud přichází...
a pak jsem přišel na to, že smrdí moje duše... Pere se se zoufalstvím, moc se jí

Nedaří...

Nevěděl jsem, co je to za smrad... za smrad... a pak jsem zjistil, že sám uvnitř hniju.
Je to divnej pocit, myšlenky odpadávají, jak chciplý maso shnilý a já tu pořád žiju...

Žiju...

A já tu žiju... a koukám do stropu...
a vidím potopu... jenomže odspodu...
nemůžu nahoru... a to mě mrzí..
jak starou bačkoru...

Kterou vyhodili vedle popelnice
a ani pes už jí nechce pokropit
no a tak smutně leží a kouká do ulice,
vyhlíží popeláře, spálí jí, bude klid..

Bude klid...

Klid... Bude mít klid...
bude jí líp... bude se smát...
tak jako já... si bude lhát...
že je to v pohodě... že leží na vodě...
že plave po moři... okolo úhoři...

Ti na vzduch nemůžou, ona je pod vodou,
úplně na dně, na dně pod vodou.
Už dávno vyhozená, už dávno opuštěná
už dávno zapomenutá už dávno mrtvá...

Tak jako já...

Mrtvá... tak jako já...
už dávno mrtvá, mrtvá... tak jako já...